www.tamilarangam.net

வடக்கு-கிழக்கில் மோசடித் தேர்தலும் பொம்மை அரசாங்கமும்!

அற்புதன்
எழுதுவது

அரசியல் தொடர் 18

வன்னிக்காட்டில் புலியுடன் பிரபா

முன்கூட்டியே முடிவு

தேர்தலின் பின்னர்தான் பிரதிநிதிகள் தெரிவு செய்யப்படுவது வழக்கம். தேர்தல் முடிந்த பின்னர்தான் எக்கட்சி பெரும்பான்மை இடங்களைப் பிடித்திருக்கிறது என்பதையும் அறிய முடியும்.

ஆனால், வடக்கு-கிழக்கு மாகாண சபைத் தேர்தலை அறிவிக்க முன்னரே அங்கு அதிகாரத்திற்கு வரவேண்டிய கட்சி எதுவென்பதை இந்திய அரசு தீர்மானித்துவிட்டது.

இந்திய அரசினதும், குறிப்பாக ராஜீவ் காந்தி தலைமையிலான காங்கிரஸ் கட்சியினது இலங்கை தொடர்பான கொள்கை சரியானது என்பதை நியாயப்படுத்தவும் கூடிய பொம்மை அரசாங்கம் ஒன்றை ஏற்படுத்துவதுதான் பிரதான நோக்கமாக இருந்தது.

அந்தப் பொம்மை அரசுக்கு தன்னை இந்திய வம்சாவளியினராக கூறிக்கொண்ட வரதராஜப்பெருமாளையே முதலமைச்சராக்குவது என்பதையும் கொழும்பில் உள்ள இந்தியத் தூதரகம் முன்கூட்டியே முடிவு செய்திருந்தது.

யாழ் பல்கலைகழகத்தில் விரிவுரையாளராக இருந்தவர் வரதராஜப் பெருமாள். 1982ல் வரதராஜப் பெருமாளும், மற்றொரு விரிவுரையாளரான திருநாவுக்கரசுவும் இணைந்து நூல் ஒன்றை வெளியிட்டிருந்தனர்.

அந்த நூலில் இந்தியா ஒரு தரகு முதலாளித்துவ அரசு. சோவியத் யூனியன் ஒரு சமூக ஏகாதிபத்தியம். இந்திய அரசும் சோவியத் யூனியனும் தமது நலன்களுக்காக தெற்கு ஆசியாவில் மேலாதிக்கம் செய்ய முயலுகின்றன என்று கூறப்பட்டிருந்தது.

அக்கால கட்டத்தில் வரதராஜப் பெருமாள் புலிகள் இயக்கத்தினருடனும், புளொட் இயக்கத்தினருடனேயே நெருக்கமான தொடர்புகளை வைத்திருந்தார்.

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். இயக்கத்தினருடன் மேலோட்டமான தொடர்புகளை மட்டுமே வைத்திருந்தார். தயாபரன், சுகு, ரமேஷ் ஆகியோர் வரதராஜப் பெருமாளை கருத்தரங்குகள், வகுப்புக்கள் போன்றவற்றை நடத்துவதற்காக பயன்படுத்தி வந்தனர்.

வரதராஜப் பெருமாளின் நல்ல காலமோ, கெட்ட நேரமோ மட்டக்களப்பில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். நடத்திய கால் மாக்ஸ் பற்றிய கருத்தரங்கில் கலந்துகொள்ளச் சென்றபோது அவர் கைதுசெய்யப்பட்டார். பின்னர் மட்டக்களப்பு சிறையுடைப்பின் பின்னர் டக்ளஸ் தேவானந்தாவினால் அவர் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். இயக்கத்தில் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டார்.

புத்திஜீவிகளும் கட்சியும்

பெருமாளைக் கட்சியில் சேர்த்துக் கொள்வதை ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். யாழ் பிராந்தியக் கமிட்டி விரும்பவில்லை. தயாபரன், சுகு, ரமேஷ், செழியன் போன்றோர் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர்.

புத்திஜீவியாக தம்மைக் கருதிக்கொள்ளவர்கள் கட்சிகளுக்குள் இருந்து செயற்பட முடியாதவர்களாவர். இவர்கள் தோழர்களின் முதுகில் சவாரி செய்வதுடன் தமக்குத்தான் எல்லாம் தெரியும் என்ற மனப்போக்கில் இருப்பர். இவ்வாறானவர்களை புரட்சிகர அமைப்புக்கள் கட்சிக்கு வெளியேவைத்து பயன்படுத்தலாமே தவிர, கட்சிக்குள் கொண்டு வரக்கூடாது என்பதே யாழ் பிராந்தியக் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் பலரது கருத்தாக இருந்தது.

கட்சிக்குள் கீழ்மட்டத்தில் இருந்து படிப்படியாக மேற்கு உழைப்பாலும், விசுவாசத்தாலும் முன்னேறிவரும் தோழர்களே கட்சியின் முக்கிய பொறுப்புக்களை வகிக்கவேண்டும். புத்திஜீவிகள் கட்சிக்குள் புகுத்தப்பட்டு அவர்கள் கட்சியின் தலைமைமாளர்கள்போல சித்தரிக்கப்படுவது வெற்று பகட்டாக இருக்குமே தவிர, கட்சியின் கட்டுக்கோப்பையும், கட்சி உறுப்பினர்களின் விசுவாச உழைப்புக்களையும் சீர்குலைத்து கட்சியை போர்க்குணமற்ற அமைப்பாக்கிவிடும்.

இதனால்தான் வரதராஜப் பொருமாள் போன்றபலரை கட்சிக்குள் கொண்டு வரக்கூடிய சாத்தியங்கள் இருந்தும் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். யாழ் பிராந்தியக் கமிட்டி அதனைச் செய்யாமல் அவர்களை வெளியேயே வைத்து கட்சிக் கொள்கைகளிலோ, கட்சி உறுப்பினர்கள்மீதோ ஆதிக்கம் செலுத்தாமல் பயன்படுத்தி வந்தது.

இவ்வாறான பல்வேறு அணுகுமுறைகளால் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். இயக்கம் தனித்துவமான அமைப்பாகவும், புரட்சிகர கட்சி என்று கருதப்படும் அளவுக்கு வலிமைபெற்றும் வந்தது என்பதும் குறிப்பிட்டேயாகவேண்டியவை.

1983க்கு பின்னர் ஆட்கள் சேர்ப்பில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். தலைமை காட்டிய தாராளமான போக்குக் காரணமாகவே ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். படிப்படியாக தனது தனித்துவங்களை இழக்கத் தொடங்கியது.

1983க்கு முன்னர் யார் பிராந்தியக் கமிட்டி உறுப்பினர்களால் ஏற்படுத்தப் பட்ட இடதுசாரி தோற்றப்பாட்டை பயன் படுத்திக்கொண்ட தலைமை, அக் கோட்பாடுகளுக்கு மாறான பாதையில் செல்லத் தொடங்கியது.

அக் கட்டத்தில்தான் வரதராஜப் பெருமாள் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்.புக்குள் பிரவேசித்தார். ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். அமைப்புக்குள் ஏற்பட்ட பிளவின் பின்னர் கட்சியின் மத்திய கமிட்டிக்குள்ளும் இடம்பிடித்துக் கொண்டார்.

அதன்பின்னர் இந்திய எதிர்ப்பு, சோவியத் எதிர்ப்பு நிலைப்பாடுகளை கைவிட்டு, தன்னை ஒரு இந்திய அரசினதும், இந்தியாவினதும் தீவிர விசுவாசியாக காட்டிக்கொண்டார்.

இந்திய எதிர்ப்பாளராக இருந்த ஒருவர் பின்னர் இந்திய அரசின் நம்பிக்கையைப் பெற்று, பொம்மை அரசாங்கத்தின் முதலமைச்சராகவும் மாறியது சாதனைதான்.

திட்டமிட்ட தேர்தல்

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். அதிகாரத்துக்கு வரக்கூடியதாக தேர்தலை நடத்துவதற்கு முடிவு செய்த இந்திய அரசு வடக்கில் போட்டியின்றி அவர்களைத் தெரிவு செய்யும் நிலையை தோற்றுவிக்க நினைத்தது.

வடக்கில் போட்டியின்றித் தெரிவு, கிழக்கில் மட்டும் கணிசமளவுப்புக்காக ஒரு தேர்தல். வடக்கிலும், கிழக்கிலும் எல்லோருமே போட்டியின்றித் தெரிவு செய்யப்பட்டால் தேர்தல் கேலிக்கூத்தாக கருதப்படும் அல்லவா.

வடக்கு-கிழக்கு மாகாண அரசுக்கு ஜனநாயக தோற்றப்பாட்டை வழங்கினால்தான் தமது சாதனையாக அதனை சுட்டிக்காட்ட இந்திய அரசுக்கும் வாய்ப்பாக இருக்கும்.

கிழக்கில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்., ஈ.என்.டி.எல்.எஃப்., ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். ஆகிய அமைப்புகளுடன், ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரசையும் போட்டியிட சம்மதிக்க வைத்தது இந்திய அரசு.

தனக்குரிய அரசியல் அந்தஸ்தை பெற்றுக்கொள்ளவும், இந்திய அரசின் நட்பைப் பெறவும் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரசும் பயன்படுத்தி கொண்டது. தூக்கிய வேகத்தில் கட்சியும் போட்டியிட்டது. சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சி போட்டியிட மறுத்தவிட்டது.

மாகாணசபைத் தேர்தலுக்கு வேட்புமனுத் தாக்கல் செய்யும் தினத்தன்று யாழ் நகரில் நடைபெற்றது சுகந்த.

பத்திரிகைகள், வானொலி, தொலைக்காட்சிகளில் வேட்பு மனுத் தாக்கல் செய்யும் திகதி அமர்க்களமாக அறிவிக்கப்பட்டது.

வேட்பு மனுத் தாக்கல் செய்யும் தினத்தன்று யாழ்ப்பாணம் அரச தலைமைச் செயலகத்துக்கு செல்லக்கூடிய பாதைகள் எங்கும் இந்தியப் படையினரும், ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். இயக்கத்தினரும் சுறுசுறுப்பாகக் காணப்பட்டனர்.

யாழ் அரச தலைமைச் செயலகத்தில் தான் (கச்சேரி) வேட்பு மனுத்தாக்கல் செய்ய வேண்டும். வேட்பு மனுத் தாக்கல் செய்யும் கடைசி நேரம் முடியும்வரை வேறு யாரும் வேட்பு மனுத்தாக்கல் செய்யச் செல்லக் கூடாது.

அதனைக் கண்காணிக்கத்தான் கச்சேரிக்கு செல்லும் பாதைகளில் பயணம் செய்வோர் தடுக்கப்பட்டனர். இந்தியப் படையினர் அவர்களைச் சோதனையிட்டனர்.

வேட்பு மனுத் தாக்கல் செய்வதற்கு பணம் செலுத்த வேண்டும். அதனால் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகைக்கு மேல் பணம் வைத்திருந்தோர் பாடு திண்டாட்டமாகிவிட்டது. அவர்களை திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்கள். வேறு சிலரிடம் வேட்பு மனுத் தாக்கல் செய்ய தேவைப்படுவதைவிட குறைந்தளவு பணத்தை மட்டும் விட்டு வைத்துவிட்டு மீதியை எடுத்துக்கொண்டு அப்பாதையில் பயணம் செய்ய அனுமதித்தனர்.

மீன்வியாபாரிகள்

மீன் வியாபாரிகள் சிலர் யாழ் கச்சேரிக்கு செல்லும் பாதையொன்றில் தடுத்து நிறுத்தப் பட்டனர். சோதனையிட்டபோது அவர்களிடம் உள்ள பணத்தையும் வாங்கி எண்ணிப்பார்த்தனர்.

வேட்பு மனுத் தாக்கல் செய்வதற்கு எவ்வளவு பணம் தேவையோ அதனைவிட கூடுதலாகவே அவர்களிடம் பணம் இருந்தது.

உடனே அவர்கள்மீது இந்தியப் படைக்கும், ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். உறுப்பினர்களுக்கும் கடும் சந்தேகம் வந்துவிட்டது. துருவித் துருவிக் கேள்விகள் தொடுத்தார்கள்.

மீன் வியாபாரிகள் போன்று புலிகளின் ஆதரவாளர்களுக்குத்தான் வேட்பு மனுத்தாக்கல் செய்ய வந்திருக்கிறார்களோ? என்பதுதான் சந்தேகம்.

பாதாபாடுபட்டு தாங்கள் மீன்வியாபாரிகள்தான் என்பதை அவர்கள் நிரூபித்தனர்.

அப்படியிருந்தும்கூட மீன் வியாபாரிகளிடம் இருந்த பணத்தை பறித்துவைத்துக் கொண்டுதான் அவர்களை தொடர்ந்து செல்ல அனுமதித்தனர்.

புலிகள் தேர்தலை நிராகரித்திருந்தனர். ஆனாலும் மாகாண சபைக்கு ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்.வை வரவிடாமல் தடுக்க, சுயேட்சைக் குழுக்கள் என்ற பெயரில் புலிகள் தங்கள் ஆதரவாளர்களை தேர்தலில் நிறுத்தக் கூடும் என்று இந்திய அரசும், ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்.வும் சந்தேகித்தன.

அதனால்தான் தம்மைமீறி யாருமே கச்சேரி சென்று வேட்பு மனுத்தாக்கல் செய்யாமல் கடும் கண்காணிப்புச் செலுத்தினார்கள்.

இக் கூத்தின்பின்னர்தான் வடபகுதியில் போட்டியின்றி வேட்பாளர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

ஆயினும் தெரிவு செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் பெயர்கள் இரகசியமாக வைக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டதுதான் மற்றொரு வேடிக்கை.

பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக இரகசியம் காக்கப்படுவதாக கூறப்பட்டது. உண்மையில் பட்டியலை நிரப்ப வேட்பாளர்களாக அறிவிக்கப்பட்டவர்களில் வீரல் விட்டு எண்ணக்கூடியவர்கள் தவிர ஏனையோர் மக்களுக்கு அறிமுகமில்லாதவர்கள். சிலர் மக்களின் வெறுப்புக்கு உள்ளான நபர்கள். பட்டியலை உடனே வெளியிட தயக்கம் காட்டியதற்கு அதுவும் ஒரு பிரதான காரணம்.

யாழ்ப்பாணம் மானிப்பாயில் இருந்த சமூகவிரோதப் பேர்வழியான தங்கள் (சுதாகர்) என்பவனைப் பற்றி முன்பு குறிப்பிட்டிருந்தேன் அல்லவா. அந்த ஆசாமியும் மாகாணசபை உறுப்பினராக்கப்பட்டு மக்கள் பிரதிநிதியானவர்களில் ஒருவர்.

வடக்கில் போட்டியின்றி வேட்பாளர்கள் தெரிவுசெய்யப்பட்டதால், கிழக்கில் மட்டும் தேர்தல் நடத்தப்படும் என்று அறிவிக்கப் பட்டது.

கிழக்கில் தேர்தல்

கிழக்கு மாகாணத்தில் தேர்தல் நடத்தப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டபோதும், அங்கும் தமது விருப்பு வெறுப்புப்படியே தேர்தலை நடத்தி முடிக்க இந்திய அரசு முடிவு செய்தது.

வாக்காளர்களுக்கான அட்டைகளை விநியோகிக்கும் பொறுப்பு ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்., ஈ.என்.டி.எல்.எஃப். இயக்கங்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

வாக்குச் சாவடிகள் முன்பாக ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்., ஈ.என்.டி.எல்.எஃப். இயக்கத்தினர் ஆயுதபாணிகளாக நிறுத்தப்பட்டிருந்ததை இந்தியப் பத்திரிகை நிருபர்களே நேரில் கண்டனர்.

இந்து, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகைகளில் கிழக்கில் நடைபெற்றது மோசடித் தேர்தல் என்பதை வெளிப்படுத்தும் செய்திகளும், தலையங்கமும் பிரசுரமாகியிருந்தன.

'இந்து' பத்திரிகை பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தது:

"கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த ஒரு இலட்சம் அகதிகள் இன்னும்கூட தங்கள் வீடுகளுக்கு திரும்பவில்லை. இந்தியாவிலும், இலங்கையின் வட மாகாணத்திலும் தங்களை திரட்ட முடியவில்லை. அதனால் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்., இ.என்.டி.எல்.எஃப். உறுப்பினர்களே வெகு தாரிமாசாச் செயற்பட்டு வாக்குச் சீட்டுக்களில் முத்திரை குத்தி பெட்டிகளுக்குள் கட்டுக் கட்டாக தள்ளி முடித்தார்கள். இதனை 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' நிருபரே குறிப்பிட்டிருந்தார்.

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்., ஈ.என்.டி.எல்.எஃப். உறுப்பினர்களிடையே ஸ்வாரசியமான போட்டியே நடந்தது. யார் கூடுதலாக ள்ள வாக்குப் போடுவது என்பதுதான் போட்டி..

கள்ளவாக்குப் போடும் விடயத்தில் ஈ.என்.டி.எல்.எஃப்.பைவிட ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். அமைப்பினருக்குத்தான் அதிக வாய்ப்பு இந்தியப் படையினரால் வழங்கப்பட்டது.

கொழும்பிலிருந்து இறக்குமதியான தேர்தல் அதிகாரிகள் பலர் செய்வதறியாது திகைத்து நின்றனர்.

மட்டக்களப்பில் உள்ள வாக்குச் சாவடி ஒன்றில் தேர்தல் அதிகாரியிடம் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். உறுப்பினர்கள் வாக்குச் சீட்டுக் கட்டொன்றை கொடுத்து "என்ன பார்த்துக் கொண்டு நிற்கிறீர்கள். நீங்களும் குத்துங்க" என்று தள்ளிவிட்டனர்.

ஆறுகோடி ரூபாய்

தேர்தலை முன்னிட்டு ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்., ஈ.என்.டி.எல்.எஃப். இயக்கங்களுக்கு இந்திய அரசால் பெருந்தொகையான பணமும் வழங்கப்பட்டது.

வாக்கு வங்கி சுவரொட்டிகளை தமிழ்நாட்டில் அச்சிட்டு விமானம் மூலமாகக் கொண்டுவந்து சேர்த்தது ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்.

கிட்டத்தட்ட ஆறு கோடி ரூபாய் தேர்தல் செலவுக்காக ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். இயக்கத்திற்கு இந்தியாவால் கொடுக்கப்பட்டது. இத் தகவலை தமிழகத்தில் இருந்து வெளியான 'விடுதலை' பத்திரிகையும் பெரிதாக பிரசுரித்திருந்தது. இந்திய அரசு அச் செய்தியை மறுக்கவில்லை.

(இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். அமைப்பினரால் பலருடைய பெயர்களில் வாங்கப்பட்ட சொத்துக்களின் விபரங்கள் பற்றி எமக்கு கிடைத்துள்ள ஆவணங்கள் இந்தியப் படைகாலத்தில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். இடம் இருந்த பணப் புழக்கத்தை உறுதி செய்கின்றன.)

மட்டக்களப்பு பகுதியில் 83% வீதமானோர் வாக்களித்ததாக அறிவிக்கப்பட்டதைக் கேட்டதும் செய்தியாளர்களுக்கு அதிர்ச்சிமேல் அதிர்ச்சி.

காலை 7 மணிமுதல் மாலை 4 மணி வரையே வாக்களிப்பு நடைபெற்றது. எங்கும் மந்த கதியில்தான் வாக்குப் பதிவு இடம்பெற்றது. அப்படியிருக்க 83 வீத மானோர் எங்கிருந்து தோன்றினர் என்பது ஆச்சரியமாக இருந்தது.

மிதக்கு மாகாணத் தேர்தலை ஜனநாயகத் தேர்தலாக சித்தரிக்க இந்திய அரசு தீவிரப் பிரசாரங்களை மேற்கொண்டது.

வடக்கு-கிழக்கு மாகாண அரசாங்கம் ஜனநாயக ரீதியாக தோந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்டதாக உருவாக்கப் பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

இலங்கையின் வரலாற்றில் வடக்கு-கிழக்கு முதலாவது பொம்மை அரசாங்கத்தை இந்தியா உருவாக்கி முடித்தது.

முதன் முதலில் இலங்கைத் தேர்தலில் மாபெரும் மோசடித் தேர்தல் என்ற சாதனையையும் முன்னுதாரணத்தையும் ஏற்படுத்திய தேர்தல் வடக்கு-கிழக்கு மாகாணசபைத் தேர்தல்தான்.

அதன் பின்னர் வடக்கு-கிழக்கில் நடை பெற்ற எத்தேர்தலும் ஜனநாயக ரீதியான தேர்தல்களாக இடம்பெற முடியவில்லை என்பதும் உண்மை. முதற் கோணல் முற்றும் கோணல் என்பது இதுதானோ?

மாலைகளும் மரியாதைகளும்

வடக்கு-கிழக்கு மாகாண அரசாங்கத்தின் முதலமைச்சராக வரதராஜப் பெருமாளை நியமிப்பது என்று முன்கூட்டியே இந்தியா முடிவு செய்திருந்தது அல்லவா.

அதன் பிரகாரம் தேர்தலுக்குப் பின்னர் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். செயலாளர் நாயகம் க.பத்மநாபாவிடம் தனது விருப்பத்தை தெரிவித்தது இந்திய அரசு

பத்மநாபாவுக்கு அடுத்த நிலையில் சுரேஸ் பிரேமச்சந்திரன் போன்ற சீனியர் உறுப்பினர்கள் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். அமைப்பில் இருந்தனர். ஆயினும் இந்திய அரசின் கண்டிப்பான கட்டளைப்படி வரதராஜப் பெருமாள் முதலமைச்சராக முடி சூட்டப்பட்டார்.

மாலைகள்-மரியாதைகள்-மட்டற்ற பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் மத்தியில் வரதராஜப் பெருமாள்தான் தமிழ் மக்களின் தலைவர் என்ற பிரமை தோற்றுவிக்கப்பட்டது. ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். தலைவராக வும் வரதராஜப் பெருமாள்தான் கருதப்பட்டார்.

"வடக்கு-கிழக்கில் அமைதி திரும்பி விட்டது. மக்களால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட மாகாண அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்து விட்டது. புலிகளை மக்கள் நிராகரித்து விட்டார்கள்" என்று இந்திய அரசு தனது கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பிரசார சாதனங்கள் மூலம் பிரசாரம் செய்தது.

வடக்கு-கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சர் பெருமாளிடம் ஒரு நிருபர் கேட்டார், "புலிகளால் உங்கள் அரசாங்கத்துக்கு நெருக்கடி ஏற்படமாட்டாதா?"

பெருமாள் அந்த நிருபரைப் பார்த்து கேலியாகச் சிரித்துவிட்டுச் சொன்னார்:

"புலிகளா? அவர்கள் சிறு குழுவாக காட்டுக்குள் திரிகிறார்கள். எங்களுடன் பேசவிரும்பினால் வந்து பேசலாம். இல்லாவிட்டால் அவர்களை அழிப்பதைத் தவிர வேறுவழியில்லை."

துரோகிகளைத் தண்டிப்போம்

மாகாண சபைத் தேர்தலையடுத்து ஜனாதிபதித் தேர்தல், பாராளுமன்றத் தேர்தல் என்பன வரவிருந்தன.

தேர்தல்களில் போட்டியிடுவதும், பதவிகளைப் பெறுவதும் இனத் துரோகம் என்று தள்ளிவிட்டனர்.

அல்பிரட் துரையப்பா முதல் காமினி வரை

ஆனால் வடக்கு-கிழக்கில் மாகாண சபைத் தேர்தல் நடைபெறுவதற்கு முன்னர் தமிழ் மக்களின் ஆதரவு இருக்கிறதா? இல்லையா? என்பதை அறிய ஒரு இடைத்தேர்தல் நடத்தப்பட்டது.

அதுதான் வல்வெட்டித்துறை நகரசபைத் தேர்தல்.

வல்வெட்டித்துறை நகரசபைத் தேர்தல் ஒரு சாதாரண தேர்தல்தான். ஆனால் அதன் முடிவு இந்திய அரசுக்கு மிகவும் முக்கியமானதாக இருந்தது.

வல்வெட்டித்துறை நகரசபைத் தேர்தலில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். வெற்றிபெற்றால் மட்டுமே மாகாண சபைத் தேர்தலை நடத்துவது என்று இந்திய அரசு முடிவு செய்திருந்தது.

வல்வெட்டித்துறை நகரசபைத் தேர்தலில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். தோல்வியடைந்தால் மாகாண சபைத் தேர்தலை நடத்துவதில்லை என்பதிலும் இந்திய அரசு உறுதியாக இருந்தது.

வல்வெட்டித்துறை நகரசபைத் தேர்தலில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். வெற்றிபெறுவதற்கு இந்திய அரசு பல்வேறு வழிகளிலும் உதவிய